

JOAN ESTELLER*

La nova Alemanya, a mig gas

Després de setze anys de govern de Kohl, els nous dirigents alemanys tenien un repte realment baix. I és que, des de fa anys, gairebé tot allò que és objecte de decisió política havia pres una direcció equivocada. En una situació com aquesta, doncs, haver de començar de nou resulta, en principi, ben fàcil: només cal presentar algun senyal tímid de canvi i ja n'hi ha ben bé prou per a marcar la diferència.

De fet, no els ha costat pas gaire, a social-demòcrates i verds, d'arribar a acords sobre el nou programa de govern, que han enllestit abans de la data prevista. Tots dos partits tenien ganes de governar com més aviat millor, encara que fos amb un programa de passes petites, és a dir, d'efectes limitats. Es tracta, doncs, d'un programa en la direcció correcta, però sense cap deix de "nou inici" o de "renovació, contra, precisament, el títol de l'acord: "Nou inici i renovació. El camí cap al segle XXI".

Veient els problemes concrets d'Alemanya no es pot pas dir que s'hi hagi iniciat ara cap canvi social i econòmic, si bé, llegint la premsa amiga dels empresaris, podríem tenir la sensació que ha començat una revolució sota el guiatge de Vladímir Íltx Lafontaine, el nou superministre de Finances, que, segons ells, esclavitzava als ciutadans i arruïna el país.

El que ofereix de millor el programa de la nova coalició són els punts que no tenen res a veure amb els pressupostos de l'estat: la política d'immigració i la fi de l'energia nuclear. Pel que fa a la immigració, si bé la nacionalització serà a l'abast dels no-alemanys més joves, als refugiats, els continuarà essent molt difícil d'entrar al país per obtenir-hi asil polític, i si ja hi han pogut entrar, els serà ben difícil de quedar-s'hi. De fet, vigirà la mateixa llei d'asil que hi havia amb Kohl —que, per cert, es va aprovar amb el vot dels social-demòcrates.

Això a banda, tot de sectors importants de la societat continuaran sense ser molestats. El programa no té cap línia sobre les grans fortunes, ni cap paraula sobre els impostos als guanys especulatiu. Tampoc no hi ha res sobre la reducció de la burocràcia, ben altrament, es crearan nous càrrecs per acontentar els socis de coalició.

La nova coalició no té cap concepte econòmic ni tampoc polític-social. Ofereix una mescla que calma els dolors aguts, però sense cap teràpia a llarg termini. Per exemple: com aturar el desmantellament social d'aquests últims anys? Com resoldre el mal de l'atur, el més greu segons la nova coalició? Si tenim en compte que les empreses hi tenen l'última paraula i que els empresaris no salten d'alegria per arribar a acords amb els sindicats sobre la base d'un "pacte pel treball", proposta que fins i tot va fracassar en la legislatura anterior...

Es clar que, d'una altra banda, volen abaixar els impostos, augmentar el subsidi familiar per que revisqui la conjuntura interior, i reduir les despeses addicionals de les empreses perquè aquestes inverteixin més. Fins i tot hi haurà un anomenat "impost ecològic" que farà augmentar

una mica la benzina, i també el gas, l'electricitat i el gasoli de la calefacció. Però un dels problemes de tot plegat és que els augments recauen també sobre els grups que menys tenen, que no són pas pocs.

Per tot això "el nou centre", "les classes mitjanes", del qual tant va parlar Schroder durant la campanya electoral, se senten desamparades. Si cal ajudar els qui tenen menys sense tocar els qui tenen molt més, només hi ha els del mig per a pagar les factures.

"Si no hi ha miracles, social-demòcrates i verds no acabaran amb l'atur ni realitzaran la transformació ecològica de la societat."

Amb el nou govern, si no hi ha miracles, la coalició de social-demòcrates i verds no solucionarà ni el problema de l'atur ni aconseguirà la transformació ecològica de la societat industrial. De totes maneres, deixem passar els famosos "cent dies" i donem-los un vot de confiança.

En el moment d'escriure aquestes ratlles pesava molt el cas de l'ex-dictador Pinochet, responsable també de l'assassinat d'alemanys a Xile. Es per això que molts esperaven que el nou ministre d'Afers Exteriors, el verd Joschka Fischer, que havia dit que defensaria els drets humans en el nou govern, faria algun gest. Però dijous de la setmana passada encara no havia dit res "oficial". On és, doncs, el nou començament?, la renovació?

*Periodista (Frankfurt)